

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

กระบวนการแฝงฝัง

จากการศึกษาเด็กและเยาวชนที่หลงใหลคลั่งไคล้ในเครื่องเกาหลี พบว่า เด็กเหล่านี้ทำให้เกิดพื้นที่ของการแทรกแซงทางวัฒนธรรมของต่างชาติที่ขยายวงกว้างขึ้น มีการแทรกแซงทางวัฒนธรรมต่างชาติที่ง่ายขึ้นโดยผ่านตัวเด็กเหล่านี้ ทำให้การล้นไหลทางวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา อีกด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารในโลกอินเทอร์เน็ต ทำให้พื้นที่เฉพาะทางเครือข่ายไร้สาย อันได้แก่ เว็บไซต์ (web site, web blog), ไดอารี่ (diary), ไฮไฟว์ (hi5), ไซท์เวิร์ล (Cyworld) ฯลฯ เหล่านี้กลายมาเป็นจุดศูนย์รวมของการมีอยู่ การสร้างตัวตนในรูปแบบเฉพาะของพวกเขาขึ้นมา ทำให้เด็กเหล่านี้สามารถแฝงฝัง (Embody) ความเป็นเกาหลีได้มากและง่ายขึ้นแม้จะมีอุปสรรคทางด้านระยะทางมากเพียงใดก็ตาม

และจากการศึกษาเจาะลึกลงไปในการศึกษาทั้ง 5 คน ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 4 จะเห็นได้ว่า พวกเขาเหล่านั้นใช้ชีวิตผูกติดอยู่กับสิ่งที่เรียกว่า เคป๊อป (K-Pop) โดยผ่าน สิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรม (Culture Artifacts) อันหลากหลาย ที่ได้กลายมาเป็นสินค้าวัฒนธรรมป๊อปเกาหลี (K-Pop) ซึ่งประกอบด้วยสินค้าหลากหลายประเภท เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี ละครโทรทัศน์ หนังสือ การ์ตูน นิตยสาร เว็บไซต์ เกมออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งสินค้าเหล่านี้กำลังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในกลุ่มผู้บริโภควัยรุ่น โดยยุคปัจจุบันสินค้าวัฒนธรรมป๊อปเกาหลีที่เข้ามาแพร่หลายอย่างรวดเร็วในไทย เป็นผลมาจากการที่เกาหลีได้ศึกษาวิจัยด้านการตลาดของภูมิภาคเอเชีย และวัฒนธรรมเฉพาะของแต่ละประเทศว่าสินค้าวัฒนธรรมประเภทใดที่เป็นที่นิยม สามารถเปิดตลาดในประเทศเพื่อนบ้านได้ ประกอบกับเกาหลีได้พัฒนาบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ไปยังประเทศทั่วเอเชีย จึงต้องการเนื้อหาความบันเทิงจากสินค้าทางวัฒนธรรมมารองรับ และที่สำคัญก็คือรัฐบาลเกาหลีเป็นผู้ลงทุน และวางนโยบายเรื่องการส่งสินค้าทางวัฒนธรรมในตลาดเอเชีย โดยจัดทำแผนปฏิบัติการ และพัฒนาบุคลากรฝ่ายสร้างสรรค์ เนื้อหาสาระด้านเพลง ละคร ภาพยนตร์ ด้วยนโยบายของภาครัฐ และความพร้อมของภาคเอกชน ทำให้สินค้าทางวัฒนธรรมของเกาหลีประสบความสำเร็จด้านการตลาดในประเทศต่างๆ กระแสนิยมของสินค้าทางวัฒนธรรมจากเกาหลีนั้น ก็ได้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมวัยรุ่นไทย ทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระแสนิยมของวัยรุ่นในภูมิภาคเอเชีย เปรียบเทียบกับอัตลักษณ์ของตนเอง ในฐานะวัยรุ่นไทย และวัฒนธรรมป๊อปของสังคมไทย และที่ส่งผลกระทบต่ออีกด้านก็คือเศรษฐกิจ

โดยวัยรุ่นไทยต้องเสียค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนไม่น้อยสำหรับซื้อสินค้าทางวัฒนธรรมเหล่านี้ และมิใช่แค่ตัวศิลปินเท่านั้นที่เป็นสินค้าทางวัฒนธรรม แต่ยังรวมถึงสิ่งที่ติดมากับศิลปินตั้งแต่หัวจรดเท้า หรือสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับศิลปินก็ถือเป็นสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมด้วย ทั้งในเรื่องของรูปลักษณ์ภายนอก เช่น สไตส์การแต่งตัว ทรงผม เครื่องสำอาง เครื่องประทีนผิว ฯลฯ และลักษณะของรูปลักษณ์ภายในที่ส่งผลต่อความคิด จิตใจของเหล่าแฟนคลับ ทำให้พวกเขาเกิดความสนใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมของเกาหลี จนกระทั่งไปถึงการเรียนรู้ภาษาเกาหลีเพิ่มเติม เพื่อให้รู้เนื้อหาในภาพยนตร์ ละคร เพลงของเกาหลี และแบ่งปันความรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต โดยวัยรุ่นอีกส่วนหนึ่งใช้เวลาว่างเรียนร้องเพลง เรียนเต้น และการแสดงต่างๆ จะเห็นได้ว่า สิ่งต่างๆข้างต้นนี้ กลุ่มเด็กที่หลงใหลคลั่งไคล้ในเครื่องเกาหลี ได้แสดงออกมาในรูปแบบของกิจกรรม (Activity) 3 กิจกรรม คือ การพูด (Speak) การคิด (Think) และการรู้จัก (Know) โดยสิ่งเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเป็นกิจกรรมของสังคมป๊อปเกาหลี (K-Pop) และจะมีการแสดงออกในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน

1. การพูด (Speak) คือการถ่ายทอด บอกเล่า และแลกเปลี่ยนเรื่องราวข้อมูลของศิลปินที่ชื่นชอบทั้งผ่านทางปากต่อปากจากเพื่อนสู่เพื่อน หรือคนรู้จักผู้รู้กันและกัน จนกระทั่งถึงการพูดคุย ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านตัวหนังสือบนเว็บไซต์ ทั้งที่รู้จักและไม่รู้จักกัน ทุกครั้งในการพูดถึงและการถ่ายทอดเรื่องราวของศิลปินคนโปรดพวกเขาจะมีความสุขไปกับมัน ดวงตาจะเบิกกว้างสนุกสนานใบหน้าเปี่ยมไปด้วยรอยยิ้ม และพูดด้วยน้ำเสียงดึงดูดความสนใจจากผู้พูด สังเกตได้จากกลุ่มกรณีศึกษาทั้งห้าคนในบทที่ 4 เมื่อพูดถึงศิลปินคนโปรดก็จะยิ้มแย้มมีความสุข แม้ในตอนแรกของการพูดคุยจะมีเขินอายบ้างแต่เมื่อยิ่งกรณิศึกษาได้พูดบอกเล่าเรื่องราวความประทับใจต่อศิลปินคนโปรดแล้วพวกเขาจะพูดถึงอย่างยินดี ดวงตาเป็นประกายสนุกสนานบอกถึงความสุข แต่เมื่อลองถามเกี่ยวกับเรื่องเศร้าหรือเรื่องเกี่ยวกับปัญหาของศิลปินพวกเขาจะพูดด้วยน้ำเสียงที่อ่อนลงและ ทำท่าทางเศร้าๆ ไปด้วย แต่กระนั้นพวกเขาก็มีความเชื่อมั่นในตัวศิลปินสูงมาก เช่นในกรณีของวง TVXQ ที่ตอนนี้เกิดปัญหากับทางต้นสังกัดทำให้มีข่าวลือออกมาหนาหูว่าพวกกลุ่มศิลปินเหล่านี้ทะเลาะกันบ้างจะแยกวงกันบ้างซึ่งกลุ่มแฟนที่ชื่นชอบ TVXQ อย่างในกรณีของ ปลา น้ำ และแนน ก็บอกว่าพวกเขายังคงเชื่อมั่นในตัวศิลปิน และจะไม่เชื่อข่าวลือต่างๆจนกว่าจะได้ยินจากปากศิลปินเอง หรือกรณีของแบม ที่ชื่นชอบ 2PM ด้วย เมื่อมีข่าว Jac Bum ออกจากวง ก็ยังคงเชื่อมั่นและสง่ากำลังใจไปให้ศิลปินอยู่เสมอ และกรณีของ Han Kyung ศิลปินวง Super Junior ที่มีข่าวฟ้องร้องกับทางต้นสังกัดเช่นเดียวกับ TVXQ ทั้งแอน และแบม ก็ยังคงรัก และเชื่อมั่นในตัวศิลปินว่าสิ่งที่พวกเขาทำนั้นถูกต้องแล้ว และยังรู้สึกโกรธต้นสังกัดของกลุ่มศิลปินที่เอารัดเอาเปรียบศิลปินที่ตนเองรักเป็นต้น ซึ่งการแสดงออกในการพูดคุยของพวกเขาเป็นไปอย่างธรรมชาติ และมีความสุขหรือทุกข์ไปกับเรื่องราวของศิลปินที่พวกเขารักตามไปด้วย หรือเมื่อพูดผ่าน MSN พวกเขาจะมีไอคอน

อารมณ์น่ารักๆที่เป็นรูปศิลปินที่แสดงอิริยาบถอาการต่างๆแทนด้วย โดยกิจกรรมการพูดนี้สามารถแบ่งประเภทของการเกิดกิจกรรมออกเป็นสามกลุ่มใหญ่ๆได้ดังนี้ คือ

กลุ่มแรกคือกลุ่มที่เกิดจากความสัมพันธ์ใกล้ชิด คือการที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด รู้จักกันเป็นการส่วนตัว จึงได้เกิดการแลกเปลี่ยน ถ่ายทอดข้อมูลและเรื่องราวต่างๆของศิลปิน ซึ่งได้แก่ กลุ่มเพื่อน ญาติพี่น้อง หรือกระทั่งคนรู้จัก ทำให้การถ่ายทอดเรื่องราวการแลกเปลี่ยนข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็วเนื่องจากความใกล้ชิดสนิทสนม การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารจึงมีความถี่ไหลสูง ทำให้การถ่ายโอนข้อมูลเป็นไปอย่างคล่องตัว โดยเด็กที่ชื่นชอบศิลปินตามกลุ่มเพื่อนจะมีการแปรผันหันเหความสนใจตามหมู่เพื่อนสูง และมักจะเป็นจุดเริ่มต้นของการสนใจจนถึงการหลงใหลคลั่งไคล้กลุ่มนักร้องเกาหลีโด่งดังส่วนใหญ่ จะเห็นได้จากกลุ่มกรณีศึกษาในบทที่4 ตัวอย่างของ ปลา น้ำ และ แอน ที่เริ่มหันมาสนใจกลุ่มศิลปินจากเกาหลีเนื่องจากเพื่อนในกลุ่มหรือเพื่อนสนิทที่หันมาชอบเกาหลี และแนะนำชักชวน รวมถึงบอกเล่าถ่ายทอดข้อมูลเรื่องราวต่างๆของศิลปินเกาหลีให้พวกเขาฟัง นำรูปหรือคลิปวิดีโอของศิลปินมาให้ดู หรือกรณีของแอนที่เพื่อนพาไปดูวงโคฟเวอร์ หรือคอนเสิร์ตนักร้องเกาหลีที่มาในไทย จนต้องศึกษาหาข้อมูลต่างๆ ของนักร้องเกาหลีกลุ่มนั้นๆ จนกระทั่งในที่สุดก็หันมาชื่นชอบหลงใหลในนักร้องเกาหลีตามเพื่อน หรือกรณีของแนน แม้จะพอรู้จักและติดตามชมผลงานของกลุ่มนักร้องเกาหลีอยู่บ้าง แต่เมื่อพี่สาวซึ่งเป็นญาติสนิทของเธอคอยพูดถึงดงบังชุนกิให้ฟัง เอารูปมาให้ดู กรอกหูเรื่องความน่ารักของศิลปินให้ฟังบ่อยๆทำให้เธอเริ่มสนใจนักร้องกลุ่มนี้มากยิ่งขึ้นจนถึงขั้นคลั่งไคล้หลงใหลในที่สุด หรือแบบที่สนิทกับพี่สาวคนหนึ่งที่เคยเรียนภาคบ่ายด้วยกันเนื่องจากพี่คนนั้นเป็นแฟนคลับซูเปอร์จูเนียร์เหมือนกัน โดยแอนได้รู้ว่าพี่คนนั้นชอบ Super Junior เนื่องจากเห็นพี่คนนั้นห้อยพวงกุญแจเป็นรูปของศิลปินวงนี้และยังเคยได้ยินพี่สาวคนนั้นฮัมเพลงของศิลปินกลุ่มนี้ออกมาอีกด้วย จึงเกิดการทักทายพูดคุยกันจนกระทั่งคุยถูกคอและแลกเปลี่ยน อีเมลติดต่อกันเรื่อยมา เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการพูดคุยของกลุ่มนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วมีพลังในการชักจูงสูงที่จะทำให้พวกเขาสนใจในเรื่องเดียวกัน พูดคุยกันแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกันที่เป็นไปโดยง่ายและรวดเร็วคล่องตัว

กลุ่มที่สองคือกลุ่มการพูดคุยที่เกิดขึ้นจากการติดต่อสื่อสารผ่านพื้นที่เฉพาะทางเครือข่ายไร้สาย ซึ่งเป็นพื้นที่หน่วยใหญ่ที่สุดของการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการติดต่อพูดคุยกันของกลุ่มคนที่ชื่นชอบศิลปินกลุ่มเดียวหรือคนเดียวกัน ซึ่งแม้กลุ่มนี้จะมีระยะทางมาเป็นข้อจำกัดในการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่องราวของศิลปินที่ชื่นชอบ แต่ทว่าเนื่องจากพวกเขาก็ได้สร้างพื้นที่ส่วนตัวของตนเองขึ้นมาบนเครือข่ายไร้สายแทน เพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดเนื้อหาบทความข้อมูลต่างๆของศิลปินที่ชื่นชอบสู่กันและกัน ทั้งยังเป็นการแนะนำ ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารไปได้ในวงกว้าง ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนถ่ายโอนข้อมูลที่เป็นไปอย่าง

กว้างขวาง และหลากหลาย โดยส่วนใหญ่เด็กที่หลงใหลคลังโคล้ลศิลปินนักร้องเกาหลีทุกคนจะพาตนเองเข้ามาอยู่ในส่วนนี้มากที่สุด และใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการท่องอยู่บนเครือข่ายไร้สายเหล่านี้ อีกทั้งพวกเขาสามารถปลีกตัวแยกออกจากสังคมภายนอกที่ไม่เข้าใจพวกเขา ทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกดีที่อย่างน้อยก็มีกลุ่มเพื่อนทางเครือข่ายไร้สายเหล่านี้เห็นว่าสิ่งที่พวกเขาชื่นชอบเป็นเรื่องที่ถูกต้อง น่าภาคภูมิใจ และคอยให้กำลังใจพวกเขาเสมอมา

จากการสัมภาษณ์กรณีศึกษาทั้งห้าคนในบทที่ 4 พบว่ากรณีศึกษาทั้งห้าคน ใช้เวลาส่วนใหญ่จมอยู่ในโลกไซเบอร์ นานนับหลายชั่วโมงต่อวัน อย่างกรณีของแบมกับแอน ที่การท่องเที่ยวโลกไซเบอร์กลายเป็นกิจวัตรประจำวันของเธอไปแล้ว เมื่อตื่นเช้าขึ้นมาก็เปิดคอมพิวเตอร์เข้าอินเทอร์เน็ตเพื่อเช็คข้อมูลข่าวสาร โหลดรูปเพลง หรือ คลิปต่างๆ ของศิลปินเก็บไว้ควบคุมไว้กับการทำกิจวัตรประจำวันต่างๆ จนถึงเที่ยงวันก็ไปเรียน และเมื่อถึงตอนเย็นหลังจากเรียนเสร็จก็กลับบ้านก็มานั่งดูคลิปหรือรูปต่างๆ ที่โหลดไว้ในตอนเช้า หรือเช็คข่าวคราวความเคลื่อนไหวของศิลปินต่อ ส่วนแอนก็จะใช้เวลาท่องอยู่ในเว็บไซต์ในเรื่องที่เกี่ยวกับศิลปินที่ตนชื่นชอบตั้งแต่ 10.00 น.-16.00 น. และอีกช่วงหลังเลิกเรียน คือ สองทุ่มกว่าๆ จนถึงตีหนึ่งตีสอง นับเฉลี่ยรวมแล้วกว่า 12 ชั่วโมงต่อวันเลยทีเดียวที่เธอใช้ชีวิตของเธออยู่กับโลกไซเบอร์อยู่กับกับศิลปินเกาหลีที่เธอรักและชื่นชอบ ส่วนปลา ที่แม้มีเวลาว่างน้อยเนื่องจากเรียนภาคปกติ แต่เธอก็จะใช้เวลาว่างของพวกเธอท่องโลกไซเบอร์หาข้อมูลข่าวสารรูปคลิปของศิลปินคนโปรดในทุกๆ วัน วันละหลายรอบไม่ต่างกันเลย แม้จะเป็นช่วงสอบก็จะลดจำนวนชั่วโมงและความถี่บ้อยลงเหลือวันละ 1-2 ชั่วโมงเท่านั้น แต่ต้องเข้าทุกวันหรือเว้นได้แค่วันสองวันเท่านั้น เพราะเธอรู้สึกว่าเขาไม่ได้ ส่วนน้ำก็จะติดตามข่าวของศิลปินที่ชื่นชอบทุกวัน นอกจากช่วงสอบที่เธอตั้งกฎไว้ว่าต้องเข้าไปแค่ 2-3 วันต่อครั้ง และครั้งละไม่เกิน 1-2 ชั่วโมงเท่านั้น แต่ถ้าเป็นช่วงปิดเทอมล่ะก็เธอก็จะอยู่กับคอมทั้งวันเลยทีเดียว ส่วนแนนซึ่งยังเป็นเด็กในช่วงชั้นมัธยมปลาย ทำให้ต้องจำกัดในเรื่องของการใช้เวลาในการเข้าอินเทอร์เน็ตอยู่บ้าง คือถ้าวันไหนมีการบ้านหรือช่วงสอบก็จะใช้เวลาอยู่กับเรื่องราวของศิลปินคนโปรดได้ไม่นาน แต่เธอก็เข้าเกือบทุกวันอย่างที่บอกว่าสองเดือนมีแค่สองถึงสามครั้งที่ไม่ได้เล่นอินเทอร์เน็ตเท่านั้น และมีครั้งหนึ่งช่วงคอนเสิร์ตโอของดงบังชันทิกิที่เธอใช้เวลาถึงสองวันเต็มๆ ทั้งการตามข่าวคราวความเคลื่อนไหว และแปลข่าวต่างๆ ของศิลปิน เพื่อเตรียมตัวไปดูคอนเสิร์ต เป็นต้น จะเห็นได้ว่าพวกเขาเหล่านี้ใช้เวลาว่างที่มีส่วนใหญ่ในแต่ละวันไปเพื่อศิลปินคนโปรดเป็นส่วนมาก อีกทั้งปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยส่วนใหญ่ของพวกเขาจะเป็นการพูดคุยผ่านปลายนิ้ว หรือ พูดผ่านเครือข่าย MSN โดยการการพูดคุยกับกลุ่มคนที่มีความชอบคล้ายๆ กัน เป็นกลุ่มแฟนคลับศิลปินคนเดียวหรือกลุ่มเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ อย่างกรณีของน้ำที่รู้จักเพื่อนร่วมเอกเดียวกันมาก่อนจากในเว็บเด็กดีคุยกันไปมา ก็รู้ว่าสอบติดมหาวิทยาลัยเดียวกันเอกเดียวกัน ทำให้เมื่อเปิดเทอมเธอก็

มีเพื่อนใหม่ที่สามารถพูดคุยสนิทสนมกันได้ก่อนใครๆ แม้จะไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อนก็ตาม เป็นต้น หรือแม้กระทั่งการติดต่อพูดคุยกับเพื่อนๆ ร่วมชั้นก็จะติดต่อพูดคุยกันผ่านทางเครือข่ายไร้สายมากกว่าการออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนๆ ในช่วงวันหยุด ซึ่งจากการสอบถามในเรื่องของการออกไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ตอนเย็นหลังเลิกเรียนนั้นแทบจะเป็นศูนย์ในกรณีศึกษาทั้งห้าคนที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ส่วนการเที่ยวเสาร์อาทิตย์กับกลุ่มเพื่อนนั้นมีน้อยมาก เสมือนพวกเขาเหล่านี้มีโลกส่วนตัวอีกหนึ่งโลกของพวกเขาควบคู่ไปกับโลกแห่งความจริงที่ดำเนินไปเป็นกิจวัตรประจำวัน

กลุ่มที่สาม คือกลุ่มที่การพูดคุยเกิดขึ้นเนื่องจากการทำความรู้จักผ่านกิจกรรมการชุมนุม นัดพบ (Fan Meeting) การจัดโชว์แสดงคอนเสิร์ตของศิลปิน งานประกวดแฟน โคฟเวอร์ (Fan-Cover) ฯลฯ โดยกลุ่มนี้จะเป็กลุ่มที่เกิดขึ้นมาจากการได้รับข้อมูลข่าวสารจากกลุ่มที่หนึ่ง และกลุ่มที่สอง โดยงานชุมนุมนัดพบเหล่านี้จะมีกลุ่มคนในกลุ่มที่หนึ่งหรือกลุ่มที่สอง เป็นต้นความคิดในการจัดงานนี้ขึ้น โดยมีการรวมตัวของเหล่าอาสาสมัครที่จะเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการจัดการฝ่ายต่างๆ อย่างเช่น แนนที่มีตำแหน่งเป็น Maid ของบอร์ดบ้านใหญ่ เมื่อมีการจัดงานแฟนมิตติ้งหรือมีคอนเสิร์ต แนนก็จะได้รับหน้าที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการรวบรวมคนเพื่อทำกิจกรรมแฟนมิตติ้งหรือกิจกรรมหน้างานคอนเสิร์ตต่างๆ ส่วนงานแสดงคอนเสิร์ตของศิลปินนั้นก็เป็งานที่ทำให้มีเหล่าแฟนคลับมากมายมารวมตัวกันเพื่อมาดูคอนเสิร์ตของศิลปินที่รักอยู่แล้ว ทำให้เกิดการพบปะพูดคุยกันหน้างานคอนเสิร์ตที่จะถือโอกาสในวันนั้นจัดกิจกรรมก่อนคอนเสิร์ตจะเริ่มขึ้นมากมายหลากหลายให้บรรดาแฟนคลับได้เลือกสรร โดยการจัดบูธ (Booth) ต่างๆ เกี่ยวกับศิลปิน เช่น บูธของกลุ่มแฟนฟิคชั่น บูธของที่ระลึกของศิลปิน รูปภาพ และgifshotต่างๆ บูธของคลับหรือเว็บบอร์ดต่างๆ ที่ชวนเอากิจกรรมมากมายมาให้ มุมกิจกรรมแฟน โคฟเวอร์ที่มีการจัดแสดงหรือประกวดเต้นเลียนแบบของศิลปินที่ชื่นชอบ การแต่งคอสเพลย์ชุดศิลปินในเวอร์ชันต่างๆ ฯลฯ อย่างเช่นกรณีของแบมและแอนที่ได้รู้จักกลุ่มเพื่อนมากมายผ่านงานแสดงโคฟเวอร์ หรือน้ำที่มีกลุ่มเพื่อนที่รู้จักและสนิทกันจากงาน แฟนมิตติ้งหรืองานแฟนฟิคชั่นต่างๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ทำให้เกิดการรวมตัวกันของกลุ่มคนที่ชื่นชอบศิลปินคนเดียวกัน หรือกลุ่มเดียวกัน บางคนได้พูดคุยกันถูกคอในเว็บบอร์ดเมื่อมาเจอตัวจริงก็ยิ่งความสัมพันธ์สนิทแนบแน่นยิ่งขึ้น เกิดการพูดคุยถ่ายทอดข้อมูลสู่กันและกัน บ้างถึงขั้นรู้สึกถูกคอและเข้ากันได้ดีก็มีการแลกเปลี่ยนเบอร์โทรหรืออีเมลเพื่อใช้ในการติดต่อกันสานสัมพันธ์กันต่อไป เป็นต้น

2. การคิด (Think) คือการคำนึง นึกถึง คิดวิเคราะห์ รวมไปถึงการแทนภาพ หรือสร้างภาพในจินตนาการขึ้นมาเกี่ยวกับศิลปินที่ตนชื่นชอบให้เป็นไปในแบบที่ตนชอบ และต้องการจะให้เป็น การคิดแสดงออกถึงการแฝงฝังตัวเองเข้าสู่ความเป็นแฟนที่ลึกซึ้งขึ้น โดยการคิดถึงกลุ่มศิลปินที่ชื่นชอบแทบจะตลอดเวลา แม้จะไม่แสดงออกมาจากทางคำพูด แต่แสดงออกทางความคิด และ

อาจส่งความรู้สึกทางความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ผ่านการแต่งฟิคชั่น การวาดรูป หรือ กระทั่งการอ่านหนังสือในเรื่องหนึ่งๆที่ไม่เกี่ยวกับตัวศิลปินเลย แต่เมื่อเจอบุคลิกลักษณะหรือ สัญลักษณ์ของศิลปิน หรือสิ่งที่ศิลปินชอบก็จะนึกถึงศิลปินทันที เช่น ศิลปินไปเที่ยวสถานที่ต่างๆ หรือไปถ่ายทำโฆษณา ละครยังสถานที่ต่างๆ ก็สนใจศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่นั้นๆ อย่างเช่น แนนเมื่อรู้ว่า Super Junior จะมาถ่ายโฆษณาที่เชียงใหม่ก็วางแผนเตรียมตัวเป็นอย่างดีและหาข้อมูล เกี่ยวกับสถานที่ที่ศิลปินจะไป แม้มารู้ภายหลังว่าศิลปินไม่ได้มาก็ตาม หรือเมื่อตอนที่ Super Junior ไปถ่ายโฆษณาที่แม่ฮ่องสอนก็ศึกษาหาข้อมูลการท่องเที่ยวตามรอยศิลปิน ส่วนปลาเมื่ออ่านสารคดี สัตว์โลกเกี่ยวกับปลาโลมาก็จะคิดถึง Xiah ที่ได้ฉายาว่าโลมาตลอดและรู้สึกชอบปลาโลมากจึง ชอบซื้อต่างหูเครื่องประดับหรือตุ๊กตาที่เป็นรูปปลาโลมา หรือตุ๊กตาเครื่องใช้ต่างๆที่เป็นรูปมิกก็ แม้ทำเนื่องจากทำให้เธอนึกถึง Micky ด้วย อย่างกรณีของน้ำที่ชื่นชอบ Hero ก็จะมีเครื่องประดับ เป็นรูปไม้กางเขนเยอะมากเนื่องจากทำให้เธอนึกถึง Hero ศิลปินคนโปรดของเธอเอง ส่วนแนน ก็จะชอบของที่เกี่ยวกับมิกก็แม้ทำ ชอบไม้กางเขน เมื่อเห็นก็จะนึกถึงศิลปินตลอด ส่วนแอนเมื่อเห็น ดอกทานตะวันที่ไหนก็จะนึกไปถึงหน้าของ Hee Chul เป็นต้น นอกจากนี้การคิดยังรวมไปถึงใน เรื่องของหรือกระทั่งการแทนภาพหรือการจินตนาการ เกี่ยวกับศิลปินในสิ่งที่ตนเองต้องการ เช่น อ่านหนังสือนิยายเรื่องหนึ่งแต่จินตนาการภาพบุคคลในเรื่องเป็นศิลปินที่โปรดปราน โดดเล่นอยู่ใน หนังสือเล่มนั้น หรือการฟังเพลงเพลงหนึ่งมีความหมายดีๆเหมาะกับศิลปินที่ตนชอบ จนไปถึงการ มองสิ่งต่างๆที่แวดล้อมตนอยู่เป็นตัวแทนของศิลปินกลุ่มนั้นๆ และถ่ายทอดเรื่องราวของพวกเขา ออกมาในรูปแบบที่อยากให้เป็น เกิดเป็นกิจกรรมที่พวกเขานำตนเองเข้าสู่โลกของศิลปินอย่างเต็ม ตัว พวกเขาจะคิดถึงศิลปินเหล่านั้นอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันของ พวกเขา โดยส่งผ่านออกมาทางความคิด ออกมาเป็นงานเขียน ในเรื่องของการแต่งฟิคชั่นต่างๆ หรือ การฟังเพลงก็สามารถจินตภาพตัวแทนในบทเพลงออกเป็นภาพของศิลปิน และถ่ายทอดออกมาเป็น เรื่องราวต่างๆตามสถานการณ์และอารมณ์ในเนื้อเพลง อย่างกรณีของน้ำ และแอน ที่ชอบแต่งฟิคชั่น เรื่องต่างๆเกี่ยวกับศิลปินทั้งจากการจินตนาการขึ้นเอง หรือการที่ฟังเพลงแล้วนึกถึงศิลปินก็แต่ง เรื่องราวความรักตามบทเพลงของศิลปินออกมา ส่วนกรณีของปลา แนน และแอน ถึงแม้จะไม่ได้ แต่งฟิคชั่น แต่ก็ชอบหาฟิคชั่นมาอ่านอยู่เสมอ อย่างกรณีของปลาที่ว่าต้องอ่านฟิคชั่นของ YooSu ทุกคืนก่อนนอนไม่เช่นนั้นจะนอนไม่หลับ แนนก็จะชอบไปทวงฟิคชั่นกับเพื่อนที่แต่งอยู่บ่อยๆ ส่วนน้ำก็จะมีชื่อผู้ใช้ (User) ที่ใช้อ่านฟิคชั่นในหลายๆบอร์ด เป็นต้น ซึ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการ คิดถึงศิลปินในดวงใจอยู่ตลอดเวลาจนนำตัวเองและกิจวัตรของตนไปผูกติดกับสินค้าทาง วัฒนธรรมของกลุ่มศิลปินที่ตนชื่นชอบ โดยไม่รู้ตัวหรืออาจจะรู้ตัวก็ตาม

3. การรู้จัก (Know) เพื่อให้สามารถเล่าถ่ายทอดพูดคุยเกี่ยวกับศิลปินที่ชื่นชอบได้อย่างลื่นไหล พวกเขาจึงหนีไม่พ้นการสืบค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวศิลปินแทบจะตลอดเวลา ด้วยความต้องการรู้ถึงข้อมูลการเปลี่ยนแปลง และความเป็นไปในแต่ละวันของศิลปินที่ชื่นชอบ เพื่อให้พวกเขาได้รู้จักศิลปินมากยิ่งขึ้น ทันต่อเหตุการณ์ สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนในกลุ่มเดียวกันได้อย่างคล่องตัว เห็นได้จากกลุ่มกรณีศึกษาทั้งห้าที่ใช้เวลาว่างในแต่ละวันหมดกับการตามเรื่องราวข่าวสารของศิลปินในเว็บไซต์วันละหลายๆชั่วโมง หรือหลายๆครั้ง และสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้เด็กเหล่านี้ทำความรู้จักกับศิลปินของตนเพิ่มมากขึ้นๆ เห็นได้ชัดจากเอนท์เมื่อจะไปดูคอนเสิร์ตของศิลปินก็จะทำการศึกษาค้นหาข้อมูลในด้านต่างๆทั้งประวัติ กิจกรรม และผลงานทำให้เธอคลั่งไคล้เข้าไปในโลกของศิลปินและหลงใหลคลั่งไคล้กลุ่มนักร้องเกาหลีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นต้น และการรู้จักนั้น ไม่ใช่เพียงแค่รู้จักเกี่ยวกับศิลปินในเรื่องของงานเพลงหรืองานอื่นๆของศิลปินเพียงอย่างเดียว แต่ยังครอบคลุมไปถึงสิ่งที่แฝงมากับตัวศิลปินหรือองค์ประกอบที่รวมเป็นตัวศิลปินจนกระทั่งถึงสิ่งแวดล้อมต่างๆรอบตัวพวกเขาที่เกี่ยวข้องกับศิลปิน ตั้งแต่สไตล์การแต่งตัว เสื้อผ้าทรงผม ยี่ห้อ (Brand) ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ที่ศิลปินใช้ เช่น น้ำหอม กระเป๋า เครื่องประดับ เครื่องมือสื่อสาร รถ หรือแม้แต่สายการบินของศิลปินที่ใช้เดินทาง หรือที่พักโรงแรมต่างๆที่ศิลปินเคยพักอาศัยอยู่ หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่ศิลปินเคยไป เป็นต้น รวมไปถึงเรื่องราวต่างๆที่ศิลปินของพวกเขาเข้าไปเกี่ยวข้อง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศิลปินของพวกเขาแม้แต่เพียงเล็กน้อยก็ตาม อย่างเช่น โฆษณาสินค้าต่างๆ การออกรายการทีวี ออกรายการวิทยุ หรือแม้แต่การที่ศิลปินกลุ่มอื่น หรือสื่ออื่นๆพูดถึงศิลปินของพวกเขาแม้เพียงน้อยนิดก็ตาม ซึ่งจากการสังเกตและสัมภาษณ์กรณีศึกษาทั้งห้านั้นก็พบว่าพวกเขาสนใจสไตล์การแต่งตัวของศิลปินอยู่มากมายหลากหลายอย่าง อย่างเช่นกรณีของปลาที่ชอบตัดผม และเปลี่ยนสีผมตามสไตล์ของ Micky อยู่บ่อยๆ หรือน้ำที่ชอบตัดผมตาม Hero ชอบสไตล์การแต่งตัวของ Hero มากๆมีเสื้อเหมือนกับ Hero ตัวหนึ่ง ส่วนแนน ปลา และแอน แม้จะไม่ค่อยได้ย้อมสีผมเนื่องจากยังเด็กในกรณีของแนนที่ยังศึกษาอยู่ชั้นมัธยม และปลากับแอนที่ยังศึกษาอยู่ในอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ทำให้ยังอยู่ภายใต้กฎระเบียบของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยอยู่ ดังนั้นจึงทำได้เพียงแค่ตัดทรงผมหน้าม้าเลียนแบบศิลปิน หรือตัดเลียนแบบไอคอลลเกาหลีที่ตนถูกใจในทรงผม นั้นๆ แต่กระนั้นพวกเธอก็จะเอาใจใส่ศิลปินในเรื่องของเวลามาก พวกเธอใช้เวลาส่วนใหญ่กับการศึกษาค้นหาข้อมูลในตัวศิลปินที่ตนชอบใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ไปกับเรื่องราวของศิลปินที่ตนรัก พฤติกรรมต่างๆที่พวกเธอแสดงออกมาเหล่านี้นอกจากจะทำให้พวกเธอรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองแล้วยังทำให้พวกเธอได้รู้จักสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมประเภทต่างๆผ่านตัวศิลปินเหล่านี้อีกด้วย โดยไม่รู้ตัวอีกด้วย

ภาพ 53 ตารางธาตุของวิชาเคมีที่เน้นเห็นตัวอักษรในตารางธาตุที่ต่อกันเป็นตัว DBSQ ก็คิดถึง ดงบังชนิกินทันที เนื่องจาก DBSQ เป็นหนึ่งในอักษรย่อของศิลปินกลุ่มนี้

(ที่มา : <http://www.tvxq-thailand.com/forum/viewtopic.php?f=13&t=4345> วันที่ 07 มีค. 53)

จะเห็นได้ว่าจากรูปแบบทั้งสองข้างต้นนั้นทำให้เด็กเหล่านี้เกิดการบริโภคสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมเกาหลีโดยไม่รู้ตัวหรือรู้ตัวแต่ก็ด้วยความเต็มใจ โดยรูปแบบข้างต้นนี้เกี่ยวข้องเชื่อมโยงไปกับการสร้างสัญลักษณ์ (Symbols) ที่เป็นรูปแบบเฉพาะของตนขึ้นมาในรูปของเครื่องหมาย (Sign) และ ภาษา (Word) ไม่ว่าจะเป็น การใช้สีต่างๆเป็นเครื่องหมาย ของศิลปินและกลุ่มแฟนคลับ หรือการสร้างสัญลักษณ์ที่เป็นเหมือนตัวแทนของกลุ่มศิลปินและแฟนคลับ เช่น เทพเจ้าแห่งโลกตะวันออกแทนกลุ่มศิลปิน TVXQ และกลุ่มดาว Cassiopeia แทนกลุ่มแฟนคลับของ TVXQ หรือจะเป็น เหล่าราชวงศ์ถึง แทนกลุ่มศิลปิน Super Junior ส่วน E.L.F. แทนกลุ่มแฟนคลับของ Super Junior โดยการสร้าง สัญลักษณ์เหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นบนพื้นฐานของเหตุผลที่สามารถเข้ามารองรับให้เครื่องหมายเหล่านี้มีความหมายที่ทรงคุณค่าทางจิตใจต่อกลุ่มแฟนคลับ และเป็นการผูกโยงกลุ่มแฟนคลับกับศิลปินเข้าไว้ด้วยกันอย่างแนบแน่น ทำให้พวกเขามีความรู้สึกว่าได้ใกล้ชิดและมีความสำคัญต่อศิลปินโดยเท่าเทียมกัน โดยเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นกลยุทธ์ในการซื้อใจแฟนคลับส่วนใหญ่ไว้ได้เป็นอย่างดี และยังเป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคมอย่างหนึ่งให้กับกลุ่มแฟนคลับเพื่อให้พวกเขารู้สึกถึงการมีอยู่ของตน การมีตัวตนในสายตาในห้วงคำนึงของศิลปินที่ตนรัก อีกทั้งได้มีตัวตนในสังคม เป็นที่รู้จักในนามของชื่อกลุ่มแฟนต่างๆ เช่น Cassiopeia, Elf, VIP, Shinee World, Hottest, Wonderful, Sowon ฯลฯ ยิ่งกลุ่มของพวกเขายิ่งใหญ่ขึ้น มีสมาชิกเพิ่มมากขึ้นเท่าใด ยิ่งบ่งบอกถึงพื้นที่ทางสังคมของพวกเขาที่แผ่ขยายกว้างออกไปมากเท่านั้น ทำให้พวกเขา

เหล่านั้นได้รู้สึกพึงพอใจและเกิดสำนึกในความเป็นแฟนคลับ จนกระทั่งถึงการสร้างปัจจัยแวดล้อมต่างๆขึ้นมาเพื่อผูกติด และดึงดูดให้บุคคลเหล่านั้นยังคงดำรงอยู่ในกลุ่ม เช่น การสร้างข้อความทางจิตวิทยาต่างๆที่แสดงให้เห็นถึงความโดดเด่น ความสำคัญ มีอัตลักษณ์ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อชักจูงให้กลุ่มแฟนเหล่านั้นรู้สึกได้ถึงความพิเศษของการเป็นแฟนคลับของกลุ่มนั้นๆ หรือจะเป็นการแสดงจุดเด่นเอกลักษณ์และความสามารถอันพิเศษของศิลปินในด้านต่างๆเพื่อกระตุ้นให้แฟนคลับได้รู้สึกว่าศิลปินที่ตนชอบนั้นมีความพิเศษเหนือศิลปินคนอื่นๆ นอกจากนี้ยังได้สร้างกิจกรรมกลุ่มเพื่อพันทูกกลุ่มแฟนให้ใกล้ชิดศิลปินทางด้านจิตใจ ทั้งการสร้างโปรเจกต์ต่างๆเพื่อศิลปิน การแต่งพิกซ์ชั่น เล่า/สร้างเรื่องราวของศิลปินตามจินตนาการของผู้แต่ง โดยเริ่มจากแฟนพิกซ์ชั่นอิงว¹ ไปจนถึงนวนิยายแฟนตาซีต่างๆ ศิลปินไม่เพียงแต่โดดเด่นในโลกแห่งความเป็นจริงของพวกเขาในฐานะนักร้องเท่านั้น แต่ยังโดดเด่นอยู่ในจินตนาการของพวกเขาผ่านเรื่องราวร้อยแก้วที่สร้างขึ้นหลายต่อหลายเรื่อง จนซึมซับอยู่ในจิตสำนึกของพวกเขา แทบไม่มีกลุ่มสาวกเกาหลีคนไหนที่ไม่เคยอ่านพิกซ์ชั่นเลย² และพิกซ์ชั่นเหล่านี้เอง ที่ได้สอดแทรกวัฒนธรรมเกาหลีจากผู้แต่งสู่ผู้อ่านโดยไม่รู้ตัว นักเขียนพิกซ์ชั่นมักจะมีการหาข้อมูลเรื่องที่จะเขียนไม่มากนักน้อย และสิ่งที่พวกเขาเขียนก็เป็นเรื่องของคนเกาหลี ดังนั้น พวกเขาจึงต้องศึกษาวิถีการดำรงชีวิตของคนเกาหลีให้ได้เสียก่อนจึงจะสามารถแต่งพิกซ์ชั่นออกมาให้ได้บรรลรส เป็นจุดสนใจของผู้อ่าน อย่างน้อยก็รู้ถึงธรรมเนียมวิถีปฏิบัติของคนเกาหลีในเทศกาลสำคัญต่างๆ วัฒนธรรมการกิน อาหารที่ขึ้นชื่อ วิถีการดำรงชีวิตของคนเกาหลีพื้นฐาน ทัวไป เหล่านี้เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า การแผ่ฟุ้งของวัยรุ่นไทยในความเป็นเกาหลี เริ่มจากการทำกิจกรรมในระดับที่หลากหลายตามธรรมชาติทางสังคมของพวกเขา ได้แก่ กิจกรรม การพูด การคิด และการรู้จัก โดยทั้งสามกิจกรรมนี้ต่างก็ได้สร้างขึ้นมาจากภายใต้กรอบของพื้นที่และเวลา (Space and Time) โดยสามารถนำไปอธิบายถึงวิถีการปฏิบัติ (Practice) ซึ่งในที่นี้ ไม่ใช่แค่การปฏิบัติตัวในแบบเกาหลีเท่านั้น แต่เป็นในเรื่องของการแสดงออกถึงความเป็นแฟนทั้งรูปลักษณ์ภายนอกการแสดงออกต่างๆ และยังรวมไปถึงระบบการคิดการรับรู้และประมวลผลที่อยู่ภายในอีกด้วย พวกเขาปฏิบัติ (Practice) ทำให้ตนเองกลายเป็นแฟนคลับที่สมบูรณ์แบบที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ด้วยกำลังของตนเอง โดยการนำตัวเองเข้าสู่โลกของสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมของเกาหลี ไม่ว่าจะเป็น ทรงผม เสื้อผ้า ตุ๊กตา การแต่งตัว ระบบความคิด และการซื้อซีดีเพลง ไปสเตอร์ หรือสิ่งประดิษฐ์ทาง

¹ แฟนพิกซ์ชั่นอิงว (Real Fiction) คือการแต่งเรื่องราวขึ้นตามจินตนาการของผู้แต่งโดยให้สอดคล้องกับเรื่องราวสถานการณ์จริง ที่เกิดขึ้นของศิลปิน

² หัวข้อโพล (Poll) “เป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลีแล้วเคยอ่านพิกซ์ชั่นของนักร้องที่คุณชอบรึเปล่า?” ที่มา :

วัฒนธรรมต่างๆ ของเกาหลีที่เป็นของจริง ส่งตรงมาจากประเทศเกาหลีเท่านั้น โดยให้เหตุผลว่ามีคุณค่าทางด้านจิตใจและเป็นการแสดงออกถึงความรักและการสนับสนุนศิลปินอันเป็นที่รักของคุณ นอกจากนี้วิถีการปฏิบัติ (Practice) นี้ยังรวมไปถึงการโพสต์พรีวิวข้อมูลของศิลปินต่างๆ ในเว็บไซต์ แฟนคลับ การโหวตลงคะแนนเสียง (Poll) ต่างๆ เพื่อให้ศิลปินที่ตนรักได้ขึ้นแท่นศิลปินที่ได้รับความนิยมสูงสุดในหัวข้อโพลต่างๆ อีกด้วย ทำให้พวกเขาเหล่านี้เกิดการขังตนเองอยู่ภายในโลกของอินเทอร์เน็ต มีการสร้างและแสวงหากลุ่มเครือข่ายของบุคคลที่มีความชื่นชอบเดียวกันมาอยู่รวมกัน และสร้างกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ผ่านเครือข่ายไร้สายที่เป็นเสมือนบ้านอีกหลังของพวกเขาหรือโลกอีกโลกหนึ่งของพวกเขา

เครื่องหมาย (Sign) และภาษา (Word) จึงได้กลายเป็นเครื่องมือในการกระทำหรือวิถีการปฏิบัติ (Practice) ของ การแฝงฝัง ทำให้ทุกอย่างเต็มไปด้วยความหมาย และมีคุณค่าทางด้านจิตใจของเด็กเหล่านี้ อย่างภาษาเฉพาะที่ใช้ในเว็บไซต์แฟนคลับ ที่เป็นภาษาเกาหลีที่ใช้บ่อยๆ แต่ที่คนทั่วไปไม่รู้ เช่น ลัทธิ YunJae, Yoosu, Wonsin, Hunchon เป็นต้น หรือจะเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ เช่น Fiction, Fic Y, Fan-Cover, Yaoi, Yuri, Seme, Uke, Dojin, NC ฯลฯ เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้เห็นว่า ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้สร้างความหมายให้กิจกรรมของพวกเขา ทำให้สิ่งต่างๆ หรือกิจกรรมต่างๆ ของพวกเขาเหล่านั้นมีสาระ และมีความหมายที่ดูเหนือกว่าคนอื่น และยังเป็นกุญแจในการเข้าไปสู่โลกส่วนตัวที่มีแต่เกาหลีของพวกเขา โลกที่เป็นของพวกเขาเอง และข้างใน โลกที่เป็นภาษาเฉพาะของพวกเขา นั้น พวกเขายังได้สร้างสัญลักษณ์ให้กับศิลปินที่พวกเขาชื่นชอบอีกด้วย ซึ่งจะตั้งจากจุดเด่นหรือลักษณะนิสัยของสมาชิกแต่ละคน อย่างเช่น ใช้หมี แทน U-Know กับ Kang In เพราะหน้าเหมือนหมี ใช้นางฟ้าแทนการพูดถึง Lee Teuk กับ Hero เพราะสวยเหมือนนางฟ้า ใช้โลมาแทนการพูดถึง Xiah เพราะเสียงที่แหลมเหมือนปลาโลมา ใช้ไก่แทนการพูดถึง Micky เพราะครั้งหนึ่ง Micky เคยทำทรงผมหางไก่ ใช้ลิงน้อยหน้าไก่แทน Eun Hyuk เพราะเขาหน้าเหมือนไก่และชนเหมือนลิง ใช้ปลาน้อย แทน Dong Hae เพราะหน้าเหมือนปลา ใช้ ฟักทอง แทน Songmin เพราะเขาชอบกินฟักทอง เป็นต้น โดยเครื่องหมายแทนตัวเหล่านี้ จะเป็นที่รู้จักในกลุ่มของแฟนคลับ หรือกลุ่มคนที่รู้จักและติดตามเท่านั้น เพราะบางฉายาก็อาจจะมีการซ้ำกันบ้าง แต่ก็ใช่ว่าเป็นอันเข้าใจของแฟนคลับแต่ละกลุ่มเป็นอย่างดีเนื่องจากภาวะแวดล้อมที่กล่าวถึงฉายาของศิลปินคนนั้นๆ ก็จะเป็นตัวบ่งบอกได้เป็นอย่างดีว่าใครเป็นใคร

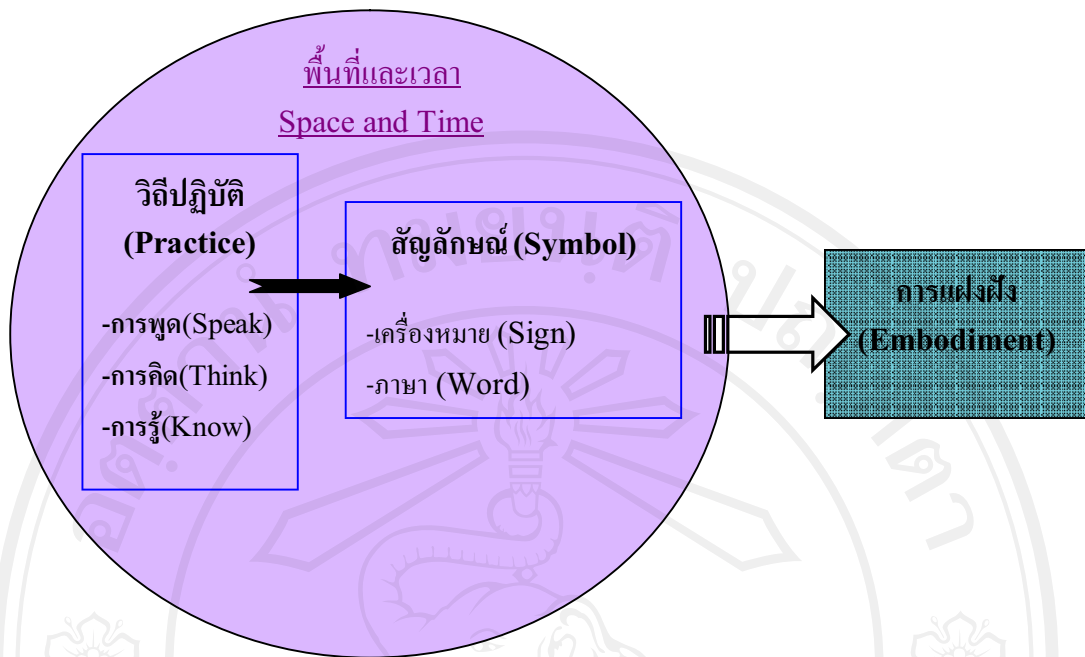
และพวกเขาก็จะชอบสิ่งต่างๆ ที่ใช้เป็นตัวแทนของศิลปินที่ตนรักไปด้วย จะเห็นได้จากกรณีศึกษาที่ชอบ Micky กับ Xiah ก็มีของสะสมเป็นตุ๊กตาปลาโลมา ตุ๊กตามิกกี้เมาส์ คือคนที่ชอบ Minho ก็ชอบตุ๊กตาแมวของ Minho และอยากได้ถึงขั้นยอมลงทุนซื้อของๆ Minho ให้ครบตามจำนวนที่ทางร้านตั้งไว้เพื่อจะได้ของแถมเป็นแมวของ Minho เป็นต้น นอกจากนี้สิ่งต่างๆ ที่เป็น

สีประจำวงของศิลปินก็มีอิทธิพลต่อจิตใจและความชอบของแฟนคลับอีกด้วย ยกตัวอย่างจากกรณีศึกษาที่ชื่นชอบศิลปินวง TVXQ จะชอบสีแดงมากเป็นพิเศษ เพราะเป็นสีประจำวงของศิลปิน เวลาเลือกซื้อของ เสื้อเสื้อผ้า หรือสิ่งต่างๆ ก็มักจะเลือกสีแดงเป็นส่วนใหญ่ ส่วนแฟนคลับ Super Junior ก็ชอบสีฟ้าหรือน้ำเงิน แฟนคลับชาตินี้ก็จะชอบสีเขียวน้ำทะเลมากเป็นพิเศษ เป็นต้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรม (Artifacts) มีบทบาทอย่างมากในการเป็นสื่อทางความคิดของเด็กเหล่านี้ โดยมีศิลปินหรือดาราเป็นสิ่งประดิษฐ์หลักที่ส่งขาย และเมื่อได้รับความนิยมน่าสนใจ สิ่งที่มาคือ คุณสมบัติ (Properties) ที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่รองรับตัวศิลปินดาราอีกมากมาย อาทิเช่น เครื่องแต่งกาย เครื่องมือสื่อสาร อาหารการกิน รสนิยม ภาษา วัฒนธรรม ตามด้วยกิจกรรมต่างๆ อีกมากมายที่แฝงมากับตัวศิลปินหรือดาราเหล่านี้ เช่น ทำให้ประเทศเกาหลีมีความมั่งคั่งทางการค้ามากขึ้น สินค้าที่ผลิตจากเกาหลีโดยเฉพาะเครื่องสำอาง เครื่องประทีนผิว ได้รับความสนใจจากต่างประเทศมากขึ้น อีกทั้งในเรื่องของการท่องเที่ยว ที่เป็นความปรารถนาของกลุ่มคนที่ชื่นชอบนักร้องเกาหลีส่วนใหญ่ใฝ่ฝันอยากไปเที่ยว หรือสัมผัสบรรยากาศแผ่นดินเกิดของศิลปินที่ตนรัก ตามรอยสถานที่ท่องเที่ยวที่ศิลปินเคยไป ฯลฯ เป็นต้น และการที่พวกเขามีวิถีปฏิบัติ (Practice) กับสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมเหล่านี้เอง ทำให้เกิดการแฝงฝัง (Embodiment) ความเป็นเกาหลีในตัวของเด็กเหล่านี้โดยไม่รู้ตัว โดยได้แสดงออกในรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งการพูด (Speak) การคิด (Think) และการรู้จัก (Know) จนกระทั่งสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมต่างๆ เหล่านี้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของตัวพวกเขา และในวิถีปฏิบัติ (Practice) นี้เองที่ทำให้เกิดการสนับสนุนการเป็นสาวก เกิดการผลิตซ้ำ (Reproductions) ทำให้เด็กเหล่านี้เดินตามกันเข้าสู่โลกของศิลปินอย่างเต็มตัว ซึ่งการผลิตซ้ำในที่นี้ หมายถึง นอกจากการที่เด็กเหล่านี้มีสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมอยู่แล้วทั้งในเรื่องของการซื้อ ซีดี ดีวีดี เสื้อผ้า ทรงผม เครื่องประทีนผิว ฯลฯ แต่ก็ยังเข้าไปทำให้ศิลปินที่ตนชื่นชอบนั้น มีชีวิตชีวาอย่างต่อเนื่องอยู่บนโลกของพวกเขา ถึงแม้ตัวศิลปินจะอยู่ห่างไกลมากเพียงใด ได้เจอตัวจริงไม่บ่อยนัก เนื่องจากเหตุที่ว่าศิลปินมักจะเดินทางมาโปรโมทกิจกรรมที่พวกเขาได้เข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นบางครั้งบางคราวเท่านั้น แต่เด็กเหล่านี้ก็ทำให้ศิลปินเหล่านั้นยังคงมีการกระทำ (Active) กับกิจกรรมของเหล่าบรรดาแฟนคลับอย่างต่อเนื่อง เช่นการแต่งฟิคชั่น การทำเอ็มวี การตกแต่งรูปภาพของศิลปิน การเล่าเรื่องหรือแจ้งข่าวคราวความเคลื่อนไหวต่างๆ ของศิลปินในแต่ละวัน ในเว็บไซต์ต่างๆ ฯลฯ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ทำให้พวกเขากลุ่มคนที่หลงใหลคลั่งไคล้เกาหลีเข้าไปสู่โลกอีกโลกหนึ่งของพวกเขา ที่มีแต่คนที่รักและชื่นชอบศิลปินเกาหลีกลุ่มเดียวหรือคนเดียวกัน เพราะฉะนั้น ถึงแม้ศิลปินจะไม่ได้อยู่ที่ประเทศไทย ที่เกาหลี หรือในที่ๆ แฟนคลับอยู่ แต่ทั่วโลกแบบ Global live ทำให้พวกเขาสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ไปได้อย่างลื่นไหลและกว้างขวาง อีกทั้งมีความรวดเร็วในการ

ถ่ายทอดข้อมูลจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ผ่านภาษาและเครื่องหมายเฉพาะที่เป็นอันเดียวกันของกลุ่ม แฟนคลับหลายคนที่ยพยายามที่จะเข้าใจภาษาเกาหลี โดยการหมั่นเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือเรียนพิเศษกับสถาบันภาษา เพื่อให้สามารถเข้าใจข้อความต่างๆ ที่ผู้ที่ชอบในกลุ่มเดียวกันสื่อออกมาแต่ต่างภาษาเท่านั้น หรือไม่พวกเขาจะพยายามใช้ภาษากลางในการติดต่อถ่ายทอดข้อมูลจากภาษาเฉพาะของแต่ละประเทศแปลเป็นภาษากลางซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องจากจะทำให้ง่ายต่อการนำไปแปลเป็นภาษาต่างๆ ทั่วเอเชียหรือกระทั่งทั่วโลก อย่างเช่นกรณีของ แน่น และแอน ที่มักจะแปลข่าวต่างๆ ของศิลปินจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย อีกทั้งยังเป็นการฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษไปในตัวด้วย ส่วนน้ำก็มักแปลข่าวจากเว็บจีนซึ่งมีการอัพเดทข้อมูลไว้มากพอๆ กับเว็บเกาหลีเลยทีเดียว ทำให้น้ำได้ฝึกฝนภาษาจีนซึ่งเป็นวิชาเอกของเธอไปในตัวอีกด้วย อีกทั้งน้ำเองยังเคยเรียนภาษาเกาหลีมาอยู่บ้าง 1-2 คอร์ส แต่เธอรู้สึกว่ายากกว่าภาษาจีนจึงหยุดเรียนไว้ก่อน อีกทั้งเธอยังสนใจภาษาญี่ปุ่นและเลือกเรียนเป็นวิชาโทอีกด้วย และศิลปินที่เธอชอบก็ออกอัลบั้มที่ญี่ปุ่นจนโด่งดัง มีข่าวคราวมากมายที่เธอหาอ่านและแปลจากเว็บญี่ปุ่นบ้างเป็นบางครั้งคราว เป็นต้น จะเห็นได้ว่ากิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ทำให้เด็กเหล่านี้สามารถแฝงฝังตัวเองในความเป็นเกาหลีได้มากขึ้น

กระบวนการแฝงฝัง (Embodiment) ความเป็นเกาหลีของเด็กเหล่านี้เกิดขึ้นภายใต้กรอบของพื้นที่และเวลา (Space and Time) กิจกรรมการพูด (Speak) การคิด (Think) และการรู้จัก (Know) ถูกกระทำผ่าน วิธีการปฏิบัติ (Practice) ทำให้เกิดการสร้างสัญลักษณ์ (Symbol) ในรูปของเครื่องหมาย (Sign) และภาษา (Word) อันเปี่ยมไปด้วยความหมายที่ทรงคุณค่าทางด้านความรู้สึกนึกคิด และจิตใจของเหล่าแฟนคลับผู้หลงใหลคลั่งไคล้ในกร็องเกาหลี จนกลายเป็นการแฝงฝังความเป็นแฟนเกาหลีของเด็กไทยกลุ่มนี้

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการเล่นโคล้งโคล้นนกร้องเกาหลี: การแฝงฝังของวัยรุ่นไทย ผู้ศึกษาได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมพฤติกรรมการเล่นโคล้งโคล้นนกร้องเกาหลี ที่เกิดการแฝงฝังเข้าไปในตัวคนของพวกเขา โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีทางสังคมในเรื่องของการแฝงฝัง (Embodiment) เข้ามาช่วยอธิบายและทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมการเล่นโคล้งโคล้นที่เด็กที่เรียกตนเองว่าเป็นสาวกของศิลปินกลุ่มต่างๆ และศึกษาถึงกระบวนการที่พวกเขาแสดงพฤติกรรมออกมา และศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการแฝงฝังความเป็นเกาหลีที่ค่อยๆ พัฒนาการฝังรากลึกลงไปในตัวกลุ่มเด็กเหล่านี้ โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกรณีศึกษา 5 คน ที่มีความหลงใหลคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลีและอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม (Behavioral Observation) และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) ซึ่งผู้ศึกษาได้เข้าไปฝังตัวร่วมกับกลุ่มเป้าหมายตามเว็บไซต์แฟนคลับต่างๆ เพื่อทำการศึกษา หาข้อมูล และสำรวจพฤติกรรมในกลุ่มเป้าหมาย และสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) พูดคุยแลกเปลี่ยนเชิงลึกเพื่อสอบถามถึงพฤติกรรม การแสดงออก รวมไปถึงความรู้สึกนึกคิดในมุมมองของพวกเขา อีกทั้งยังหาข้อมูลจากสื่อต่างๆ โดยเฉพาะบนเว็บไซต์เพื่อสังเกตพฤติกรรมหมู่ของกลุ่มเด็กที่หลงใหลคลั่งไคล้เกาหลีว่ามีกิจกรรมอะไรบ้างแล้วดำเนินไปอย่างไร เพื่อใช้ประกอบการคิดวิเคราะห์และอธิบายถึงพฤติกรรมและกระบวนการแฝงฝังที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเด็กเหล่านี้

ผลการศึกษา กรณีศึกษาทั้ง 5 คน พบว่า พฤติกรรมการหลงใหลคลั่งไคล้ศิลปินเกาหลีของเด็กเหล่านี้ เริ่มต้นขึ้นจากการรู้จักผ่านสื่อต่างๆ หรือคนใกล้ชิด โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนหรือญาติพี่น้องนั้นได้มีอิทธิพลอย่างมากในการโน้มน้าวชักจูงให้เด็กเหล่านี้ในการชื่นชอบและหลงใหลตามกันไปด้วย เมื่อเกิดความสนใจ ชื่นชอบ ก็อยากทำความรู้จักให้มากขึ้นด้วยการศึกษาหาข้อมูลทั้งจากเพื่อนจากเว็บไซต์ เกิดการถ่ายทอดข้อมูลจากปากสู่ปาก จากปลายนิ้วสู่ปลายนิ้ว ก่อให้เกิดกิจกรรมอันหลากหลาย ทั้งกิจกรรมการพูด การคิด และการรู้จัก จนเกิดเป็นวิถีปฏิบัติที่เป็นกิจวัตร นำไปสู่การสร้างสัญลักษณ์ของความเป็นแฟนออกมาในรูปของเครื่องหมาย และภาษาคำพูด ภายใต้กรอบของพื้นที่และเวลาที่พวกเขาเข้าไปดำรงอยู่ในความเป็นแฟนนั้น จนเกิดเป็นการแฝงฝังของความเป็นเกาหลีที่มองเห็นได้เด่นชัด โดยมีสินค้าทางวัฒนธรรมที่แฝงมากับตัวศิลปินเป็นรูปธรรมและนามธรรมที่ทำให้พวกเขากลายเป็นแฟนที่แท้จริงและสมบูรณ์ในแบบที่พวกเขาสามารถทำได้ในช่วงเวลาและสภาวะนั้น

โดยกระบวนการแฝงฝังของวัตถุกับกายได้ถูกสร้างขึ้นและแอบแฝงแทรกซึมลงไปในตัวบุคคลจากอนุเล็กๆ ไปจนถึงสิ่งใหญ่ที่มองเห็นได้ชัดเจน จากอัลบั้ม ซีดี เพลง สไตส์การแต่งตัว ระบบความคิดเกี่ยวกับการใช้สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ทั้งสร้อย แหวน เครื่องประดับ ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ดังเช่นที่ Foucault (1979-1980 อ้างใน Csordas, 1994) กล่าวว่าไว้ ร่างกายเป็นแม่แบบที่แสดงให้เห็นถึง พลังของสังคมที่สลักไว้บนตัวบุคคล โดยที่พลังของสังคมเกาหลีได้ค่อยๆ คืบเข้าไปไปใกล้ในหน่วยเล็กๆ ของปัจเจกชน โดยผ่านร่างกาย (body) ของพวกเขา และใส่เข้าไปในร่างกายพวกเขาและใส่เข้าไปในตัวมันเอง ทั้งในเรื่องของการแสดงออกของพวกเขา และกริยาท่าทาง, การสนทนาบรรยาย, ระบบการเรียนรู้ และชีวิตประจำวัน ของเหล่าสาวกศิลปินเกาหลี พวกเขาจะมีเรื่องของศิลปินอยู่ในทุกห้วงคำนึงจนกลายเป็นกิจวัตรที่ไม่เคยขาด ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ พวกเขาล้วนแล้วแต่ซึมซับจากกลุ่มทางสังคมของพวกเขาส่งเสริมสร้างขึ้นเพื่อให้ดูว่าเป็นกลุ่มแฟนคลับเดียวกัน ชอบศิลปินเหมือนกัน มีกิจกรรมที่แตกต่างและโดดเด่น สอดคล้องกับแนวคิดของ Wrong (1961: 191 อ้างใน Csordas, 1994) ที่ได้กล่าวในเชิงทฤษฎีทางสังคม ว่า กาย เป็นสื่อกลางระหว่าง ชีวิตวิทยา ซึ่งกายทางสังคมนั้นบ่งบอกได้ถึงความเป็นกลุ่มพวก ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในกลุ่ม และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของมันเอง โดยจะมีลักษณะฝังตัวไปกับกายทางสังคมของพวกเขา ทั้งนี้ก็คล้ายกับแนวคิดของ Lyon and Barbalet (อ้างใน Csordas, 1994) ที่ได้กล่าวไว้ใน ทฤษฎีทางสังคม เรื่องของ “ร่างกายทางสังคม: อารมณ์ และ กระบวนการเกี่ยวกับร่างกาย” ว่าการรวมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตามความคิดหลักของกลุ่ม แสดงให้เห็นถึงการมีอารมณ์ร่วม ทั้งความรู้สึก จิตใจ และการแสดงออก ซึ่งเป็นตัวเชื่อมระหว่างร่างกายกับสังคม ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เต็มไปด้วยสัมพันธภาพระหว่างกัน โดยใช้การแฝงฝัง ตัวกลุ่มทางสังคมให้เข้ากับร่างกาย หรือร่างกายทางกายภาพเป็นส่วน

หนึ่งของสังคมวัฒนธรรมนั้น ดังนั้นกลุ่มแฟนคลับจึงได้สร้างเครื่องมือทางสังคมส่วนตัวของพวกเขาขึ้นมาในลักษณะเฉพาะ ทั้งในเรื่องของการแต่งฟิคชั่น การสร้างชื่อเฉพาะที่เป็นที่รู้จักในหมู่คนชอบศิลปินเกาหลี ทั้งยังมีการสร้างค่านิยมในการบริโภคสินค้าต่างๆ ที่เกี่ยวกับศิลปินที่ว่าเป็นสินค้าของแท้จากประเทศเกาหลีเท่านั้น ถึงจะมีคุณค่าทางด้านจิตใจ และถือเป็นการแสดงความรักและสนับสนุนศิลปินอย่างแท้จริง ซึ่งจุดนี้เองที่ทำให้เกิดการแทรกแซงทางการเมืองในเรื่องของการสร้างสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมขึ้นมาเพื่อตอบสนองผู้บริโภคโดยผ่านตัวศิลปินเหล่านั้น ดังที่ Turner (อ้างใน Csordas, 1994) ได้อธิบายเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์กันระหว่างกาย (body) กับการเมือง ซึ่งการเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องกัน ในการวางแผนนโยบายต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแฝงฝังกับกาย (embody) ในวัฒนธรรมร่วมสมัยช่วงหลังระบบทุนนิยมร่างกาย (the body) หรือ การฝังตัวของวัตถุ (embodied subject) จะเป็นในเรื่องของ การชักจูงโน้มน้าวผู้คนโดยผ่านระบบของสื่อการโฆษณา เป็นการชี้แจงเหตุผลโดยนำมาซึ่งสินค้าที่เกี่ยวกับสัญลักษณ์ของศิลปินกลุ่มต่างๆ และแฝงนัยยะผ่านสินค้า วัตถุ ของเทคโนโลยีใหม่ๆ การขยายตัวของสังคม และวัฒนธรรมที่เป็นอิสระ นำไปสู่การสร้างเอกลักษณ์หนึ่งเดียวของตนเอง สร้างรายได้ให้กับประเทศเกาหลี ซึ่งสอดคล้องกับที่ ไชยง ลี้มทองกุล ได้กล่าวอ้างถึงสำนักเศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิกในแนวความคิดว่าด้วย Technological Embodiment ซึ่งอาจแปลว่า การฝังตัวของเทคโนโลยี ซึ่งเปรียบเทียบในเชิงว่า เมื่อเราซื้อเครื่องจักรหรือในที่นี้ก็คือซีดีเพลงของศิลปิน สิ่งที่เราได้มามีใช้มีแค่ตัวเครื่องจักร หรือซีดีเพลงเท่านั้น หากยังได้เทคโนโลยีที่ติดมากับตัวเครื่องจักรด้วย ซึ่งก็เปรียบได้กับได้สิ่งที่แฝงมากับตัวซีดีด้วย คืออย่างแรกรูปภาพของศิลปิน เพลงก็ได้ภาษาเกาหลี เมื่อมีรูปภาพของศิลปินก็เกิดการชื่นชอบประทับใจในตัวศิลปินมากเข้าๆ ก็เกิดเป็นความหลงใหล ให้คอยสังเกตมองสิ่งต่างๆ ที่ติดมากับตัวศิลปินแม้เพียงน้อยนิดก็ตาม เช่น เสื้อผ้าที่ศิลปินสวมใส่ โทรศัพท์มือถือ เครื่องประติมากรรม ยี่ห้อน้ำหอมที่ศิลปินใช้ จนกระทั่ง หมาฝรั่งที่เคี้ยวบนเครื่องบิน เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของไชยง ลี้มทองกุล ที่ว่า การแฝงฝังมิได้มีเฉพาะในตัวเครื่องจักร หากยังมีในตัวสินค้าด้วยซึ่งสินค้าในที่นี้ก็คือตัวศิลปินนั่นเอง สินค้าแต่ละยุคแต่ละสมัยมีการแฝงฝังทางเทคโนโลยีแตกต่างกัน กระดาษมีการแฝงฝังทางเทคโนโลยีแตกต่างจากใบตอง พลาสติกก็มีการแฝงฝังทางเทคโนโลยีแตกต่างจากกระดาษ ก็เช่นเดียวกันกับศิลปินวง TVXQ ที่มี การแฝงฝังทางวัฒนธรรม แตกต่างจาก Super Junior และเหล่านี้เองที่เป็นการแฝงฝังทางวัฒนธรรม (Cultural Embodiment) ตามที่ไชยง ลี้มทองกุล ได้อธิบายไว้ว่า เมื่อเราซื้อสินค้านำมาบริโภค สิ่งที่ได้มามีได้มีเฉพาะแต่ตัวสินค้าที่สนองความสุขความพอใจในการบริโภคเท่านั้น หากยังได้ “วัฒนธรรม” ที่ฝังอยู่ในตัวสินค้านั้นด้วย สินค้าหรือบริการแต่ละประเภทย่อมมีเกี่ยวพันถึงวัฒนธรรม แต่นัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมมีระดับและความเข้มข้นไม่เท่ากัน สินค้าหรือบริการบาง

ประเภทอาจมีนัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมไม่ชัดเจน แต่บางประเภทมีความชัดเจนยิ่ง เหมือนกับเด็กที่หลงใหลนักร้องเกาหลี ชื้อซีดีเพลงมาฟัง ได้สินค้าทางตรงคือซีดีเพลง รูปศิลปินที่อยู่ในปก ส่วนสินค้าทางวัฒนธรรมที่แอบแฝงมากับซีดีเพลงก็คือ ภาษาเกาหลี เมื่อฟังเพลงก็ต้องอยากรู้ความหมาย เมื่ออยากรู้ความหมายก็ต้องศึกษาหาข้อมูลเนื้อหาแปลของเพลงนั้นๆหรือถ้าไม่มีใครแปลก็ต้องมีคนเริ่มที่จะแปลเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ทำให้ภาษาเกาหลีเป็นที่รู้จักในวงกว้างขึ้น นอกจากนี้ ตัวศิลปินเองก็ถือเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยการแฝงฝังของสินค้าทางวัฒนธรรมเกาหลีตั้งแต่รูปกายภายนอก ไปจนถึงรสนิยมความคิดความชอบต่างๆ ตลอดจนถึงสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปิน ยกตัวอย่างเช่น สถานที่ต่างๆที่ศิลปินเคยไปเหยียบย่าง คำพูด การกระทำ อาหารการกินต่างๆ ของศิลปินถูกเก็บบันทึกไว้ในความทรงจำของเหล่าแฟนคลับ ทำให้เกิดการเลียนแบบจากตัวแบบ ซึ่งตรงกับแนวคิดทางจิตวิทยาสังคมของ Bandura ที่กล่าวไว้ว่า คนเรามีปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆตัวอยู่เสมอ และพฤติกรรมของคนเรานั้นส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) อย่างในที่นี้เด็กเหล่านี้มีการแต่งตัว ตัดแต่งทรงผม สวมเครื่องประดับเลียนแบบดารานักร้องที่ชื่นชอบ สังเกตพฤติกรรมต่างๆ ของศิลปินเมื่อเห็นว่าพฤติกรรมนั้นเป็นที่ชื่นชอบก็อยากทำบ้าง เช่น การเกิดการเดิน โคฟเวอร์เลียนแบบศิลปิน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีแรงเสริมโดยสาร หรือ การเสริมพฤติกรรมแบบโดยสาร (Vicarious reinforcement) ของ Bandura ที่พบว่าเด็กอาจเลียนแบบคนแปลกหน้า หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เขารู้สึกพึงพอใจ เมื่อเขาเฝ้าสังเกตดูการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของคนๆนั้น ในขณะที่ดูอยู่มีความรู้สึกพอใจคล้อยตามไปด้วย จึงอยากทำพฤติกรรมนั้นบ้าง หรือเห็นบุคคลใดบุคคลหนึ่งทำแล้วได้รับรางวัลหรือไม่ได้รับการลงโทษก็ทำตามอย่างบุคคลนั้นบ้างโดยทั้งๆที่ไม่รู้เลยว่าจะได้รับรางวัลเหมือนกับเขาหรือไม่ ทั้งนี้เพราะว่าการที่เห็นเขาทำเช่นนั้นแล้วได้รับรางวัลจะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ทำตาม โดยหวังว่าจะได้รับรางวัลด้วย หรืออาจจะเป็นเพราะว่าการที่เราสังเกตว่าเขาทำเช่นนั้นแล้วได้รับรางวัลทำให้เรารู้สึกเหมือนกับว่าได้รับรางวัลไปกับเขาด้วย เราจึงตามแบบบุคคลนั้น ความพอใจที่เกิดขึ้นในตัวเรานั้นเป็นแรงเสริมที่เกิดขึ้นกับตัวเราเอง มิได้เกิดจากคนแปลกหน้านั้นมอบให้เลย เพราะเรามองเห็นแนวทางว่าถ้าทำเช่นนั้นบ้าง เราอาจจะได้รับความสำเร็จเช่นเขาได้ เป็นการคาดหวังว่าจะได้รับความพอใจ(แรงเสริม) ถ้าได้ทำพฤติกรรมตามอย่างตัวแบบที่แปลกหน้านั้น ซึ่งตรงกับพฤติกรรมเลียนแบบดาราของเด็กๆเหล่านี้ที่เมื่อเห็นว่าสิ่งที่ศิลปินเหล่านั้นทำเท่ๆ น่าหลงใหล ได้รับการชื่นชม ก็อยากทำตามบ้าง เกิดการตั้งกลุ่มโคฟเวอร์เดินตามแบบศิลปินนักร้องเกาหลีขึ้นมาอย่างแพร่หลายในสังคมเด็กไทยปัจจุบันนี้อย่างเห็นได้ชัด ทำให้เกิดการรับรู้ของคนในสังคมว่าพวกเขาเป็นแฟนคลับนักร้องเกาหลี จากการกระทำที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะต่างๆที่เหล่าสาวกเกาหลีทำกัน เช่นการเดิน โคฟเวอร์ การติดตามตามติดข่าวคราวความ

เคลื่อนไหวของศิลปิน การลงทุนไปรอนับสิบชั่วโมงเพียงแคให้ได้เห็นหน้าศิลปินที่รักเพียงแค่นี้ก็น่าทึ่ง การต้องไปผจญกับความเบียดเสียดที่หน้าเวทีเพียงเพื่อจะได้เห็นศิลปินใกล้ขึ้นอีกหน่อย การร้องเพลงเกาหลี การใส่เสื้อคลับ การสนับสนุนผลงานของศิลปินโดยการซื้อแผ่นจริง การทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกับกลุ่มแฟนคลับที่ชื่นชอบศิลปินกลุ่มเดียวกัน การแต่งฟิคชั่น อ่านฟิคชั่นของนักร้องเกาหลี ฯลฯ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความเป็นแฟนในตัวพวกเขา ดังที่ Lewis (1992) ได้กล่าวถึงคำว่า แฟน (Fans) ไว้ว่า แฟน คือผู้ที่ซึ่งสวมใส่เสื้อผ้าตามสีของทีมโปรดของพวกเขา บางคนฟังเพลงโปรดที่ศิลปินชื่นชอบ ติดตามดูการทำงานของพวกเขาดูตลอดวัน และพูดคุยบอกเล่าเรื่องราวชีวิตและการทำงานของเหล่าดาราวัยใส บางคนเสียเวลานั่งรอกอยู่หลายชั่วโมงเพื่อรอซื้อตัวชมคอนเสิร์ตศิลปินคนโปรดในแถวหน้าให้ได้ ความเป็นจริงแล้วแฟนเหล่านี้ก็คือเหล่าบรรดาผู้ชมผู้ฟังทั้งหลายนั่นเอง บางทีแฟนผู้ที่มีความชื่นชอบถึงขั้นรุนแรงของความรู้สึก มีความปลื้มปิติ ความพึงพอใจ ที่สำคัญบรรดาเหล่าแฟน ก็ได้ประกาศอย่างเปิดเผยด้วยความภูมิใจในความเป็นแฟนของตน พวกเขามีความกล้าหาญการถูกตราหน้าจากสังคม ซึ่งเหล่าบรรดาแฟนพวกนี้จะมีความสนใจในเรื่องของคนมีชื่อเสียงที่ตนชื่นชอบ และพยายามสืบสวนติดตามข่าวสารของกลุ่มนักร้องที่พวกตนชื่นชอบอยู่ตลอดเวลา ซึ่งที่กล่าวมานั้นตรงกับพฤติกรรมของตัวอย่างความคิดเห็นของเหล่าบรรดาแฟนคลับนักร้องเกาหลีที่มีต่อนักร้องที่ตนชื่นชอบ และจากการสัมภาษณ์กรณีศึกษาทั้งห้าคนตามบทที่ 4 ที่ได้กล่าวบรรยายถึงพฤติกรรมที่แสดงถึงความ เป็นแฟนของพวกเขาการแสดงความรักที่มีต่อศิลปิน การทุ่มเทเวลาว่างเกือบทั้งหมดที่มีเพื่อเฝ้ามองศิลปินที่ตนรักทำกิจกรรมหรืองานต่างๆ และมีความสุขหรือทุกข์ไปกับศิลปินเหล่านั้น ซึ่งได้ก่อเกิดเป็นสายใยความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างแฟนและศิลปิน สอดคล้องกับแนวคิดของLewis (1992) ในเรื่องของ Fans as Socially Symptomatic ว่ามันเป็นการฝังตัวของสองลักษณะที่สัมพันธ์กันอยู่ซึ่งก็คือ ความสัมพันธ์ของแฟนกับบุคคลที่มีชื่อเสียง และปฏิสัมพันธ์ทางตัวบุคคลระหว่างดารา กับแฟน นี่เองที่ได้ครอบงำจิตใจ มีความสลับซับซ้อนในตัวสูง ซึ่งอาจนำไปสู่โรคฮีทีเรีย ซึ่งเป็นโรคทางจิตประสาท มีการระดมพลของมหาชนเหล่าแฟนคลับเหมือนเป็นโรคติดต่อที่เริ่มขยายวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ ทั้งมีรูปแบบแตกต่างกันไปตามกลุ่มแฟนคลับของผู้มีชื่อเสียงแต่ละประเภท ความจริงเกี่ยวกับแฟน ซึ่งพวกเขาเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆมากมายบางคนก็มีความชื่นชอบแบบคลั่งใคล้ บางคนก็ชอบเพียงแคผิวเผิน แต่พวกเขาเหล่านั้นจะติดต่อสื่อสารกันภายในกลุ่มของผู้ที่ชื่นชอบในแบบเดียวกัน และตั้งเป็นกลุ่ม ชมรม คลับ หรือสโมสร ขึ้นมาเพื่อเป็นแหล่งติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล ติดตามการเคลื่อนไหวของเหล่าดาราที่ตนชื่นชอบ และมีการ แพร่กระจายมากขึ้น เป็นวงกว้างผ่านการติดต่อสื่อสาร ข้อสมมุติฐานเกี่ยวกับบุคคลในยุคปัจจุบันนั้น แฟนแต่ละประเภท จะมีการระดมพลบุคคลที่หลงใหลใฝ่ฝันในแบบเดียวกัน มีการสร้างภาพให้เห็นว่าเป็นผู้ที่หลงใหล

คลังโคล้ เช่นภาพของฝูงชนที่เบียดเสียดกันหนาแน่นเพื่อเข้าชมคอนเสิร์ตของศิลปินที่ชื่นชอบ ซึ่งจากแนวคิดเบื้องต้นเหล่านี้ทำให้มองเห็นภาพของเหล่าแฟนคลับที่เป็นผู้หลงใหลคลังโคล้ในตัวศิลปินที่ตนชื่นชอบ กับปรากฏการณ์ที่เหล่าบรรดาสาวกนักร้องเกาหลีทั้งหลายแห่ไปรอรับศิลปินคนโปรดของตนเองอย่างคึกคักและทรหดอดทนกับสภาพอากาศ สภาพแวดล้อม และเวลาที่ต้องรอคอยนานนับหลายชั่วโมง ขอมอบขนมอมเงินไว้เพื่อซื้อบัตรคอนเสิร์ตราคาแพงๆเพื่อเข้าไปดูหน้าศิลปินที่ตนรัก ไปร้องเพลงตามและร้องเพลงให้พวกเขาฟัง และที่สำคัญที่สุดคือ การไปให้กำลังใจศิลปินอันเป็นที่รักของพวกเขาถึงขอบเวที ซึ่งพวกเขาเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังเป็นเด็กวัยรุ่น หรือกลุ่มเยาวชนไทยซึ่งการที่แสวงหาตัวแบบ มีไอดอลเป็นของตนเองนั้นก็เกิดจากการที่พวกเขากำลังอยู่ในช่วงของการค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง ดังที่ พัฒนา กิตติอาสา ได้อธิบายเกี่ยวกับกระแสวัฒนธรรมสมัยนิยม หรือ วัฒนธรรมประชานิยม (popular culture) พัฒนา ว่าสังคมไทยมักไม่มีที่ว่างในกระบวนการทัศน์วัฒนธรรมไทย สำหรับผลงานสร้างสรรค์ วิถีชีวิต หรือระบบการให้คุณค่าของคนไทยบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มคนหนุ่มสาว วัยรุ่น หรือคนชายขอบกลุ่มต่างๆ ทั้งที่เปิดเผยตนเองและหลบซ่อนอยู่ในซอกหลืบต่างๆของสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ยังได้มองเห็นถึงเสียงพูด และความพยายามของคนกลุ่มที่เป็นผู้ไม่มีอำนาจ หรือสิทธิ์เสียงในสังคมมากนัก เช่น ชาวบ้านร้านตลาด เด็กวัยรุ่น ฯลฯ กำลังต่อรองหรือสร้างความหมายทางวัฒนธรรมให้กับชีวิตของตนเอง หลายครั้งพวกเขาก็มีวิสัยทัศน์ ทำที่ หรือมุมมองของตนเองในการต่อต้านขัดขืน หรือไม่เห็นด้วยกับบรรดาผู้มีอำนาจในสังคม เช่น พ่อแม่ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ หรือหน่วยงานของทางราชการ โดยที่พวกเขาเหล่านั้นได้สร้าง ตัวตน (Self) หรือ อัตลักษณ์ (Identity) ของพวกเขาเองขึ้นมา ซึ่งตัวตน หรือ อัตลักษณ์ นี้ เป็นคำหลักของการวิเคราะห์กระแสวัฒนธรรมสมัยนิยม ที่กระแสวัฒนธรรมสมัยนิยมเป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยการนิยาม การช่วงชิงการนิยาม และนำเสนอ “ความเป็นตัวตน/ความเป็นตัวฉัน” ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล และระดับกลุ่มสังคมอย่างเข้มข้น และสิ่งเหล่านี้เองที่ได้ทำให้เด็กกลุ่มนี้สร้างตัวตนของตนเองขึ้นมาภายใต้กระแสวัฒนธรรมเกาหลีที่เป็นส่วนหนึ่งและแฝงฝังมากับศิลปินที่ตนชื่นชอบ เกิดการจัดตั้งกลุ่มคลับต่างๆขึ้นภายในกลุ่มแฟนสาวเกาหลี โดยได้แบ่งเป็นกลุ่มพวกตามแต่กลุ่มของศิลปินที่ตนชื่นชอบ หรือมีกลุ่มปลีกย่อยลงไปอีกเป็นศิลปินรายบุคคล และในศิลปินรายบุคคลก็ยังคงมีกลุ่มแยกย่อยลงไปอีกตามกลุ่มของแฟนคลับที่จะเลือกว่าจะอยู่ในกลุ่มย่อยไหน อาจมีการเคลื่อนย้ายปรับเปลี่ยนกลุ่มตามแต่กระแสนิยม หรือการให้ความสำคัญในแต่ละช่วงเวลาของกลุ่มแฟน ดังที่ พัฒนา กิตติอาสา ได้พูดถึงหน่วยย่อยของวัฒนธรรมสมัยนิยมว่าเป็นเรื่องของแฟชั่น และกระแสความนิยม (Culture of Fashion Popular Trend) วัฒนธรรมสมัยนิยมจึงเกิดเร็ว ได้รับความนิยมเร็ว รวมทั้งจืดจางไปอย่างรวดเร็ว เพราะถูกแทนที่ด้วยกระแสอื่นที่ใหม่กว่า สดกว่า และเร้าความสนใจของผู้คนได้มากกว่า เช่นแฟนคลับของ

ดงบังฉินกิ และซุเปอร์จูเนียร์หลายคนหันไปให้ความสนใจกับชายนี้ศิลปินน้องใหม่วัยใสที่กำลังได้รับความนิยม หรือจะเป็นแฟนคลับ Baby V.O.X. หันไปสนใจนักร้องหน้าใหม่อย่างเช่น Wonder Girl หรือ SNSD เพราะนักร้องวัยเด็กกว่าสดใสกว่าน่ารักกว่า เป็นต้น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเฟื่องฟูความเป็นเกาหลีของเด็กไทยนั้นแทรกซึมอยู่ในกายตลอดจนความคิดความอ่านของพวกเขา แต่กระนั้นการชื่นชอบนักร้องเกาหลีของเด็กเหล่านี้ก็ยังมีข้อดีหลายๆ ประการ ทั้งในเรื่องของเด็กเหล่านี้รู้จักและพยายามแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เห็นได้จากการพยายามหัดเรียนภาษาเกาหลีด้วยตนเอง และให้ความสนใจใฝ่รู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ บางคนได้ความรู้จากการแปลข่าว บทความ หรือคลิปวิดีโอของศิลปินที่ตนชอบ ทำให้พวกเขากลายเป็นเด็กที่รู้จักสืบค้นหาข้อมูลด้วยตนเอง เนื่องจากได้ฝึกฝนในการสืบค้นหาข้อมูลของศิลปิน และสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับตัวศิลปิน ทั้งยังมีความรู้รอบตัวที่กว้างขวาง เห็นได้จากหลายๆ คนที่สามารถเรียนรู้ในการตกแต่งภาพทำกราฟฟิกภาพศิลปินได้สวยงาม การตัดต่อคลิปวิดีโอและแปลงไฟล์วิดีโอต่างๆ ลงในเว็บบอร์ด บางคนถึงขั้นสร้างเว็บบอร์ดของศิลปินที่ตนรักด้วยตนเองหรือเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานของเว็บบอร์ด ซึ่งตรงกับกระบวนการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เด็กรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็น และได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ เด็กหลายคนมีแรงบันดาลใจจากไอดอลศิลปินที่ตนเองชอบ และมีความมุ่งมั่นพยายามที่จะทำให้สำเร็จ หลายคนเชื่อฟังและตั้งใจเรียนตามคำพูดของศิลปินในดวงใจที่พูดผ่านสื่อต่างๆ เป็นต้น อีกทั้งโดยส่วนใหญ่แม้ว่ากิจกรรมที่พวกเขาทำนั้นจะใช้เงินจำนวนมาก ทำให้พวกเขารู้จักประหยัดอดออมเก็บเงินไว้ซื้อสิ่งที่ตนต้องการด้วยตนเอง เพราะเนื่องจากสินค้าส่วนใหญ่นั้นมีราคาค่อนข้างแพง น้อยคนที่พ่อแม่จะสนับสนุนเงินเต็มที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่จะสอนให้เด็กเหล่านั้นหัดเก็บออมเงินค่าขนมด้วยตนเอง และฝึกฝนให้เป็นคนที่มีความรับผิดชอบ เพราะเนื่องจากพวกเขาต้องอยู่หน้าคอมพิวเตอร์บ่อยๆ หลายคนที่บ้านจะตั้งกฎขึ้นมาหรือตั้งกฎให้กับตนเองเพื่อไม่ให้ตนนั้นเสียการเรียนและทำให้ศิลปินที่ตนรักเสียใจเพราะไม่ตั้งใจเรียน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการแนะแนว

การที่เด็กเหล่านี้หลงใหลคลั่งไคล้นักร้องเกาหลีนั้นแม้จะมีข้อเสียอยู่บ้าง ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินที่ฟุ่มเฟือย ใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปกับการติดตามศิลปิน บ้างก็ทำตัวหมกมุ่นอยู่แต่เรื่องราวของศิลปินจนทำให้เสียการเรียนในหลายๆ ส่วนไป แต่กระนั้นเมื่อมองในด้านบวก ก็จะพบว่า การหลงใหลคลั่งไคล้ของเด็กเหล่านี้ก็มีข้อดีในตัวของมันเอง ได้แก่

1. เด็กเหล่านี้รู้จัก เก็บเงินค่าขนมของตนเพื่อไปซื้อของของศิลปินที่ตนชื่นชอบ ซึ่งถือว่าเป็นการฝึกฝนความอดทน ความประหยัดอดออม เนื่องจากว่าสิ่งของส่วนใหญ่ที่เด็กเหล่านี้ต้องการจะมีราคาแพง บ้างก็สั่งตรงมาจากต่างประเทศ หรือบัตรคอนเสิร์ตที่ราคาไม่ต่ำกว่า 800 บาทขึ้นไป ทำให้พวกเขาต้องอดออมเงินค่าขนมเป็นเวลานาน

2. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ถึงแม้ว่าการใช้เวลาว่างของเด็กเหล่านี้ในการตามศิลปินจะเป็นเรื่องที่ดูไร้สาระในสายตาของผู้ใหญ่ แต่เมื่อมองในแง่บวก เด็กเหล่านี้ไม่ได้ออกจากบ้านไปเกรที่ไหน หรือหมกมุ่นกับอบายมุขต่างๆ ก็ถือเป็นเรื่องที่ดีกว่า นอกจากนี้เราควรใช้ประโยชน์จากพฤติกรรมเหล่านี้ของเด็ก สอนให้เด็กรู้จักแบ่งเวลาในการเรียน เล่น พักผ่อน และเวลาส่วนตัวในการตามศิลปิน เป็นต้น

3. การฝึกการใช้ภาษา ทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ เนื่องจากว่าเด็กเหล่านี้ชื่นชอบในตัวศิลปินต่างชาติ ดังนั้นในเรื่องของภาษาที่เป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสาร การรับรู้เรื่องราวข่าวสารข้อมูลของศิลปินดาราย่อมยากขึ้น แต่กระนั้นพวกเขาเหล่านั้นก็มีความพยายามขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมด้านภาษา ทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน หรือแม้แต่ภาษาไทยเอง จากการแต่งหรืออ่านฟิคชั่นต่างๆซึ่งเหล่านั้นล้วนแต่เป็นเรื่องที่ดีในการเสริมทักษะทางด้านภาษาโดยที่พวกเขาเหล่านั้นได้เต็มใจและยินดีที่จะทำ

4. เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่จะรู้จักการค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง เนื่องจากการที่ต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับศิลปินที่ตนชื่นชอบเป็นประจำอยู่แล้ว อีกทั้งยังขยายไปถึงการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ภาษา ตลอดจนข้อมูลแวดลอมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับศิลปินที่ชื่นชอบ ทำให้พวกเขาเหล่านี้ได้เปรียบในเรื่องของการเรียนรู้นอกตำราเรียน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในระบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือ Child Center ได้ เพราะจะทำให้เด็กจะรู้สึกสนุกและมีความสุขไปกับการเรียนในสิ่งที่ตนเองรักหรือชอบ อีกทั้งการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เด็กจะต้องค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเองเป็น ดังนั้นสิ่งต่างๆเหล่านี้สามารถช่วยฝึกนิสัยรักการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของเด็กได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในประเด็นของฟิคชั่น Y ทั้ง Yaoi (ชายรักชาย) และ Yuri (หญิงรักหญิง) ที่ได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเด็กที่ชื่นชอบนักร้องทั้งเกาหลีและญี่ปุ่น การ์ตูนโดจิน ฯลฯ ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาในกลุ่มของเด็กที่ชื่นชอบในการแต่งและการอ่าน เนื่องจากว่าส่วนใหญ่กลุ่มผู้อ่านและผู้แต่งเหล่านี้จะเป็นเด็กผู้หญิง และหลายคนก็รู้จักกับเรื่องนี้ตั้งแต่อายุน้อยแล้ว โดยผ่านสื่อทางการ์ตูน หรือศิลปินที่ชื่นชอบ ซึ่งในประเด็นของการเก็บกอดอารมณ์ทางเพศตามแนวคิดของฟรอยด์ หรือแนวคิดเชิงสังคมวิทยาเกี่ยวกับผู้หญิง

และการถูกกดขี่ทางเพศ ที่ทำให้พวกเธอถูกจำกัดไม่ไห้สามารถแสดงออกในเรื่องของความรัก และเพศสัมพันธ์ออกมาในที่โล่งแจ้งได้ จึงทำให้พวกเธอเหล่านั้นแสดงออกมาในเรื่องของการแต่ง หรือการอ่านฟิคชั่น Y แทนหรือไม่ อย่างไร และอีกทั้งส่วนใหญ่เด็กผู้หญิงจะชอบแต่งหรืออ่านฟิคชั่นแนว Yaoi มากกว่า Yuri เป็นเหตุผลมาจากอะไรทำไมเด็กผู้หญิงถึงสนใจเรื่องของชายรักชายมากกว่า เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาถึงรูปแบบที่ดีของกลุ่มเด็กที่ชื่นชอบศิลปินต่างชาติและศึกษาถึงรูปแบบที่จะนำข้อดีเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในการสอนและชักจูงเด็กให้มีความสนใจและแรงจูงใจในการเรียน